

अभ्युदितेष्टि (अभ्युदित + 2. इष्टि) f. eine zu früh begonnene Neumonds-Ishṭi ÇĀṆKH. Çr. 3,2,1. Br. 4,2,3. WEBER, GĀOT. 85. 111.

अभ्युदृष्टेष्टि (अभ्युदृष्ट + 2. इष्टि) f. eine zu spät begonnene Neumonds-Ishṭi ÇĀṆKH. Çr. 3,2,1. Br. 4,2,3.

अभ्युद्वेषण (von 1. हु mit अभ्युद्) n. das Hinauslaufen TBa. Comm. 2,397,2. s. 399,1.

अभ्युवति vgl. Spr. 3425.

अभ्युपगतव्य adj. 1) impers. zu gehen an (dat.): तस्माद्भ्युपगतव्यं गुह्याय MBh. 14,327. — 2) einzuräumen, zuzugeben KĪÇ. zu P. 1,2,55. ÇĀṆKH. zu BĪDAR. 2,3,32.

अभ्युपगम 2) MĀLAV. 15,19. वेदानां ब्रह्मण्ययि प्रामाण्याभ्युपगमात् weil man zugiebt, einräumt, anerkennt KULL. zu M. 1,3. SĀH. D. 120,18. 203,3. °वाद् ein Streit in versöhnlichem Geiste SĀṆKHĀPR. S. 5,1 v. u.

अभ्युपपत्ति 1) füge noch hinzu das sich-Annehmen Jmde; subj. und obj. im gen. MBh. 1,112. subj. im comp. vorangehend 2588. obj. im comp. vorangehend: श्रार्ताभ्युप° DAÇAK. in BRNF. Chr. 179,19.

अभ्युपाय 2) DAÇAK. in BRNF. Chr. 190,3. विचिंत्यो ऽत्राभ्युपायः 191,12. सक्त्यानामेष संप्रकृषो ऽभ्युपायः MBh. 3,259. मासान्शै पथा सूर्यस्तोयं कृति रश्मिभिः । सूत्रेणैवाभ्युपायेन auf ganz feine Weise Spr. 2193. श्रतीक्ष्णोनाभ्युपायेन MBh. 12,3307. अभ्युपायतम् mit allen Mitteln, nach besten Kräften R. 4,3,2.

अभ्युपायन BuĀG. P. 10,36,31. 41,30.

अभ्युपेत्य absolut. von 3. ई mit अभ्युपः अभ्युपेत्याप्रुशूषा Kündigung des Dienstverhältnisses nach eingegangener Verpflichtung Verz. d. Oxf. H. 263,a,23.

अभ्युति (von वृक् mit अभि) f. das Hinfahren zu TBa. 3,3,5.

अभ्युषखादिका (अभु + खा°) f. das Essen von geröstetem Korn, Bez. eines West. Spiels Verz. d. Oxf. H. 217,b,41.

अभ्यूक् das Schliessen, Folgern: अभ्यूक्ते लिङ्गतो ऽनुमा DAÇAK. 1,37.

अभ्यूक्तव्य s. u. 2. ऊक्त् with अभि.

अभ्र 1) auch m.: यदभ्रः स्यात् wenn trübes Wetter ist TS. 3,4,8,7. 8. in derselben Bed. यदभ्रं स्यात् ÇĀṆKH. Br. 18,4. — 2) ÇIÇ. 9,3. — 4) Verz. d. Oxf. H. 321,b,2 v. u.

अभ्रलिक 1) KATHĀS. 73,377. 81,35.

अभ्रक UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 2,32. Verz. d. Oxf. H. 321,a, No. 761. °ज्ञा-रण 320,a,22. °मारणा b, No. 760. अभ्रकामिषिक a,21.

अभ्रगङ्गा (अभ्र + ग°) f. die Gaṅgā des Luftraums, die himmlische Gaṅgā KATHĀS. 114,25.

अभ्रतरु (अभ्र + तरु) m. Wolkenbaum, Bez. einer best. Lufterscheinung VARĀH. BRH. S. 30,18. — Vgl. अभ्रवृत्.

अभ्रपथ lies m. st. n.

अभ्रपिशाच H. 121, Sch., wo so zu lesen ist st. अत्र पि°.

अभ्रप (von अभ्र), partic. praes. f. अभ्रपती Gewitterwolken bildend TS. 4,4,5,1. als N. einer der 7 Kṛttikā TS. Comm. 2,425. TBa. 3,1,4,1. Vgl. WEBER, Nax. 2,301. 368.

अभ्रवृत् (अभ्र + वृत्) m. = अभ्रतरु VARĀH. BRH. S. 30,2. — Vgl. मेघतरु.

अभ्रसनि (अभ्र + स°) adj. Wolken verschaffend TS. 4,4,8,1.

अभ्रतृमती, °पितरु Ind. St. 5,335,2.

अभ्रातृव्य n. N. eines Sāman Ind. St. 3,203, a. इन्द्रस्याभ्रातृव्यम् desgl. 208, a.

अधि Z. 2 lies: अधिमिर्गिरी°.

अधिखात (so, ohne Accent) lies adj. mit der Hache ausgegraben.

अभ्रव Z. 11 lies 1,168,9 st. 1,169,8; Z. 12 lies 169,3 st. 3.

2. अभ्र festmachen, festsetzen: कृतममीष, कृतमामीत् TS. 2,3,5,1. — caus. Bed. 1) zu streichen und die Stellen (lies 6,37,3 st. 6,37,3) unter 2) zu stellen. — 2) RV. 9,114,4 (VS. 16,47). 10,39,8. AV. 6,33,3. — Vgl. श्रानामपत्.

— सम् 3) TS. 2,2,6,2.

2. अभ्र vgl. तृष्टामा.

अभ्रञ्जक (3. अभ्र + मञ्जन्) adj. marklos TS. 7,5,12,2.

1. अभ्रतं UNĀDIS. 3,110. ni. = रेणु UĠĠVAL.

2. अभ्रत nicht gebilligt, nicht gutgeheissen: °परार्थ in der Rhetorik dessen zweite Bedeutung nicht gebilligt wird KĀVJAPR. 82,1 v. u. 83,1. 95,8. °परार्थता SĀH. D. 573. 223,14. PANDIT 1,10.

अभ्रत्रक n. = 2. अभ्रत्र. दध्यमत्रक BuĀG. P. 10,9,7.

अभ्रनस्क Abkürzung von अभ्रनस्कयोगविवरण HALL 18. 200.

अभ्रनस्कलय (अभ्र + लय) m. = प्रून्याप्रून्य, परापर Verz. d. Oxf. H. 236, a, 1.

अभ्रयाविन् beim Schol. zu AV. PRĀT. 4,18 fehlerhaft für अभ्रयाविन्.

अभ्र 3) vgl. folgende Stelle aus dem RUDRĀJĀMALOTTARAKH. 36 im ÇKĪDa. u. पञ्चामराः एका तु अभ्ररा ह्र्वा तस्या ग्रन्थिं समानयेत् । अभ्रया तु विजया देवी सिद्धिदाया सरस्वती ॥ अभ्रया तु विष्णुपत्रस्या (sic) शिवसं-तोषकारिणी । अभ्रया तु योगसिद्धये निर्गुण्डी चामरा लता ॥ अभ्रया तु का-लतुलसी श्रीविज्ञोः प्रियतोषणी । एताः पञ्चामरा ज्ञेया योगसाधनकर्माणि ॥

अभ्रक m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 256,a,8.

अभ्रकण्टक n. N. pr. eines Gebirges Verz. d. Oxf. H. 39,b,21. 42,a,22. 65,b,N. 4. 71,b,18. °माकात्म्य 8,a,43.

अभ्रगुरु (अभ्र + गुरु) m. der Lehrer der Götter d. i. Bṛhaspati, der Planet Jupiter VARĀH. BRH. S. 8,58.

अभ्ररंजय (अभ्रम्, acc. von अभ्र, + जय) adj. die Götter bestegend BuĀG. P. 10,1,5.

अभ्ररत्त N. pr. eines Fürsten KATHĀS. 69,15.

अभ्ररद्विषु m. ein Feind der Götter, ein Asura KATHĀS. 115,30.

अभ्ररप m. = अभ्ररपति VARĀH. BRH. S. 5,74. 12,12. 43,8.

अभ्ररपर्वत m. der Götterberg, N. pr. eines Berges MBh. 2,1193. KATHĀS. 51,48. — Vgl. अभ्ररद्रि.

अभ्ररपुरी (अभ्र + पुरी) f. die Residenz der Götter PANĀT. 84,17.

अभ्ररङ्गल (अभ्र + म°) m. = अभ्ररसिंह Verz. d. Oxf. H. 188,a,29. 189,b,8.

अभ्ररमय (von अभ्र) adj. von unsterblicher Natur VARĀH. BRH. S. 53,3.

अभ्ररमाला Verz. d. Oxf. H. 182,b,31. UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 4,181. 188. 5,28. नानार्थामर° 3,43.

अभ्ररमृगीदम् (अभ्र + मृ°) f. eine Apsaras KATHĀS. 121,112.

अभ्ररमन्य (अभ्रम्, acc. von अभ्र, + म°) adj. für einen Gott geltend KATHĀS. 97,15.

अभ्रररञ्ज m. = अभ्रररञ्ज VARĀH. BRH. S. 43,7.

अभ्ररलिङ्ग (अभ्र + लिङ्ग) n. N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf.